

ges i den nye militaire Straffelovgivning, naturligtvis med den Forskjel, der skyder af, at det kun er en foreløbig, midlertidig og ikke detaljeret Lovgivning, imedens den nye Lovgivning vil komme til at gaae fuldkomment i Detail. Jeg skal saaledes, med Hensyn til de af Udvalget fremsatte Forslag, navnlig det, at Nedsættelse i Grad kun skulde stee for Underofficerer, tillade mig at anføre, hvad Generaলাuditoren har ytret derom. Der var i det Forslag, der blev ham sendt, blot nævnt Nedsættelse i Grad som i Udkastet; derimod har han antaget, at det ikke burde indskrænke sig til Underofficerernes Degradation, men ogsaa have Hensyn til Officererne. Dette synes heller ikke at have nogen Betænkelse, da Officererne ogsaa paa andre Maader kunne komme ned blandt de Menige, saasom efter § 29 i det daværende Lovudkast, og uden Tvivl maa enhver Officer, som ved de almindelige Domstole dømmes til Fængsel paa Bånd og Brød for en værdig Forbrydelse, nedsættes blandt de Menige, da han ikke kan afgaae fra Væbningen og heller ikke kan vedblive at tjene som Officer. Hvad derimod det Forslag angaaer, som af Udvalget er stillet om Tilspøining af Fæstningsarrest, troer jeg, at det vil være en Forbedring i Udkastet, og det kan jeg ikke andet end tiltræde, imedens jeg ibrigt holder for, at det i de øvrige Punkter kunde forblive ved Udkastet.

Blechingberg: Naar jeg paa et tidligere Stadium af Sagen har udtalt mig mod at fremme nærværende Sag, saa har det Capitel, der nu foreligger, medvirket til den Anskuelse, jeg forsaavidt har udtalt. Jeg vilde ansee det temmelig uheldigt, om dette Afsnit skulde behandles, førend de 3 Love ere behandlede, som ere Thinget forelagte, nemlig Straffeloven, Rettergangsloven og Disciplinarloven for de militaire Etater. Det synes mig, at man prøver noget i det Uvisse og paa en Maade bygger paa Flyvesand, naar man her vil følge en Lovgivning eller tage Hensyn til Lovarbejder, som endnu ere i deres første Begyndelse, hvad angaaer Behandlingen paa Rigsdagen. Jeg vil derfor afholde mig fra at deeltage i Stemmegivningen over hele dette Capitel. Det er saaledes kun en enkelt Bemærkning, jeg vil

tilføje, at, forsaavidt det ærede Udvalg i det 3die Forslag til denne Paragraph, har villet søge en Analogie fra en af de ommeldte Love, vil den samme Analogie uden Tvivl føre til, at Fæstningsarrest maatte indskrænkes til Officererne; men jeg skal imidlertid ikke videre gaae ind paa Detaillen.

Orsted: Det er gaaet mig som min høitæredede Edemand (Blechingberg), at det meget Ufuldkomne i de Bestemmelser, der her ere foreslaaede angaaende Straffene for de Forseelser, der begaaes i Borgervæbningen, har været en medvirkende Grund, hvorfor jeg ønskede, at Sagen ikke paa dens nærværende Standpunkt skulde komme til endelig Afgjørelse. Jeg maa ibrigt tillade mig at bemærke, at, om man endog saa fra Formens Side kan finde nogen Betænkelse ved, naar en ny Borgervæbningslov nu skulde udkomme, saa med Hensyn til Straffebestemmelserne at henvise til § 81 i det nuværende Reglement og altsaa midlertidigt at stadfæste det, saa vilde jeg dog have ønsket, at man i denne nye Lov vilde have fulgt dette Reglement noget nærmere, end man har gjort; thi det forekommer mig, at de Bestemmelser, her findes, have mindre Bestand end de, der findes i Reglementet af 1ste Juni 1808 § 81. Den omhandlede Paragraph begynder strax med hvad for Straffe der kunne anvendes, uden at der bestemmes nogle Regler for, efter hvilke Love, efter hvilke Rettsregler, efter hvilken Analogie i alt Fald man skal taxere de forskjellige Forseelser, og det er noget Paafaldende, naar det begynder med: „Subordinationsforseelser saavel som andre Tjenesteforseelser straffes med Frettesættelser, Bøder, Huusarrest“ o. s. v., naar man lægger Mærke til, at Subordinationsforseelser altid maae tages nogenlunde alvorligt i den væbnede Magt, og der gives nogle af disse, der høre til meget store Forbrydelser. Derfor synes det, at, om man ogsaa ibrigt vilde optage en saadan Bestemmelse, som findes i § 39, maatte det dog intimeres med en Sætning lig den, som findes i § 81 i Reglement af 1808, at de Forseelser, der begaaes i Borgervæbningen, straffes i Analogie med Krigslovene; men saa kom derefter de Moderationer, der kunde anvendes med Hensyn til Straffene. Hvad disse Moderationer an-